นโยบายการบริหารความเสี่ยง

(Risk Management Policy)

WELL MANAGEMENT
CORPORATION
PUBLIC COMPANY LIMITED

บริษัท เวล แมเนจเม้นท์ คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)

WELL MANAGEMENT CORPORATION PUBLIC COMPANY LITMITED.

ฉบับปรับปรุงปี 2568

นโยบายการบริหารความเสี่ยง

บริษัท เวล แมเนจเม้นท์ คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) ("บริษัท") ให้ความสำคัญกับการบริหารความเสี่ยงซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการกำกับดูแลกิจการที่ดี เพื่อขับเคลื่อนองค์กรให้มีการเติบโตและขยายธุรกิจอย่างมีเสถียรภาพ บริษัท จึงได้จัดทำนโยบายการบริหารความเสี่ยง เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานของบุคลากรทุกคนในบริษัท อันจะทำให้กระบวนการบริหารความเสี่ยงของบริษัท มีความสอดคล้องกัน โดยมีหลักการสำคัญของการกำกับดูแลตามกรอบ GRC ดังนี้

1. รับผิดชอบในการกำกับดูแลให้องค์กรมีความยั่งยืน ตลอดจนบรรลุความคาดหวังของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ดังนั้น จึงต้องกำกับดูแลให้องค์กรมีการบริหารงานแบบบูรณาการ ทั้งในด้านการกำกับดูแลกิจการ การบริหารความเสี่ยง และการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ หรือที่เรียกว่า GRC (Governance, Risk, and Compliance) รวมถึงการทำให้ "การบริหารความเสี่ยง" ถูกบูรณาการอยู่ในกรอบ GRC ได้นั้น ต้องสื่อสารกับฝ่ายจัดการอย่างชัดเจน โดยเฉพาะประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (CEO) ว่าควรรายงานเรื่องใดให้คณะกรรมการทราบบ้าง โดยเรื่องสำคัญๆ ที่ควรรายงานนั้น ประกอบด้วย
    1.2 ความเสี่ยงสำคัญขององค์กร
    1.2 วิธีการบริหารจัดการความเสี่ยงเหล่านั้น

2. เมื่อได้รับรายงานแล้ว ควรพิจารณาความเสี่ยงและวิธีการบริหารจัดการเปรียบเทียบกับ "ระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้" (Risk Appetite) พร้อมแนะนำฝ่ายจัดการว่าควรดำเนินการใดๆ เพิ่มเติม และหากพบว่าวิธีการบริหารจัดการทำให้ความเสี่ยงลดลงไปได้มากจนสามารถรับความเสี่ยงได้เพิ่ม คณะกรรมการบริหารความเสี่ยงอาจพิจารณาปรับกลยุทธ์องค์กร / ระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ให้สูงขึ้นตามสมควร โดยในการปฏิบัติตามที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ต้องดูแลให้มั่นใจว่าสามารถทำให้องค์กรปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ และนโยบายต่างๆ ได้อย่างถูกต้อง ครบถ้วน

<u>การพิจารณากรอบการบริหารความเสี่ยง</u>

1. มีหน้าที่กำกับดูแลการบริหารความเสี่ยงที่ฝ่ายจัดการได้ดำเนินการ โดยมุ่งเน้นว่าการบริหารความเสี่ยงต้องช่วยผลักดัน-ส่งเสริมให้กลยุทธ์องค์กรประสบความสำเร็จตามที่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียคาดหวัง และช่วยให้องค์กรมีความเสี่ยงไม่สูงเกินกว่าระดับที่ยอมรับได้

2. กำหนดกรอบ / นิยามเกี่ยวกับความเสี่ยงให้ชัดเจน ตลอดจนกำกับดูแลให้กิจการมีระบบการบริหารความเสี่ยงและควบคุมภายในอย่างเหมาะสม โดยอ้างอิงจากกรอบปฏิบัติสากล ที่เรียกว่า COSO Enterprise Risk Management – Integrating with Strategy and Performance (2017)

3. มีความรู้ ประสบการณ์ทางธุรกิจ และเข้าใจความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องเป็นอย่างดี ตลอดจนมีความเป็นอิสระในการตั้งคำถามที่ท้าทาย (Challenge) ต่อฝ่ายจัดการ พร้อมให้การสนับสนุน (Concur) ในประเด็นต่างๆ ดังต่อไปนี้
    - ความเหมาะสมของกลยุทธ์และความเสี่ยงที่ยอมรับได้ (Risk Appetite)
    - ความสอดคล้องระหว่างกลยุทธ์และเป้าหมาย / วัตถุประสงค์ระยะยาวของกิจการ (วิสัยทัศน์ พันธกิจ ค่านิยม ฯลฯ)

- การพิจารณาความเสี่ยงเมื่อมีการตัดสินใจที่สำคัญๆ เช่น การควบรวมกิจการ การจัดสรร เงินทุน และการใช้เงินปันผล ฯลฯ
- ความสามารถในการตอบสนองอย่างรวดเร็วต่อการผันผวนที่สำคัญในการดำเนินงานหรือ ความเสี่ยง (Portfolio View of Risk) ของบริษัท

4. ติดตาม ให้ความเห็น และแนะนำแนวทางการจัดการความเสี่ยงและการควบคุมภายในที่ฝ่ายจัดการจัดให้มีขึ้น เพื่อลดโอกาสเกิดหรือผลกระทบของความเสี่ยง ทั้งนี้ ประเภทความเสี่ยงสำคัญๆ ที่ควรพิจารณา ประกอบด้วย
   - ความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ (Strategic Risk)
   - ความเสี่ยงด้านการดำเนินงาน (Operational Risk)
   - ความเสี่ยงด้านการเงิน (Financial Risk)
   - ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบ (Compliance Risk)
   - ความเสี่ยงด้านเทคโนโลยี (Technology Risk)
   - ความเสี่ยงด้านการทุจริต (Fraud Risk)
   - ความเสี่ยงด้านบุคลากร (Human Resource Risk)
   - ความเสี่ยงจากภัยพิบัติ (Hazard Risk)
   - ความเสี่ยงจากกระบวนการภายในบริษัท (Process Risk)
   - ความเสี่ยงอื่นๆ (ถ้ามี)

<u>การกำหนดระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้</u>

1. กำหนด “ระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้” (Risk Appetite) พร้อมกับการวางแผนกลยุทธ์ โดยพิจารณาควบคู่ไปกับสภาพแวดล้อมทางธุรกิจ วัฒนธรรมองค์กร ความสอดคล้องกับพันธกิจ วิสัยทัศน์ ตลอดจนความคาดหวังของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

2. “ระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้” หมายถึง ประเภทความเสี่ยงและมูลค่าความเสี่ยงที่องค์กรยอมรับและกำหนดขึ้น เพื่อให้สามารถนำไปใช้ครอบคลุมความเสี่ยงของทั้งบริษัท การกำหนด Risk Appetite ที่ดีจะช่วยให้บริษัทยอมรับความเสี่ยงที่เหมาะสมต่อการบรรลุแผนกลยุทธ์ในระยะยาว รวมถึงการเพิ่มและรักษาคุณค่าของบริษัทต่อไป

3. “ระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้” สามารถเปลี่ยนแปลงได้ เช่น ในภาวะวิกฤตเศรษฐกิจ บริษัทอาจต้องระมัดระวัง จึงยอมรับความเสี่ยงได้เพียงเล็กน้อย แต่เมื่อเศรษฐกิจดีขึ้น บริษัทก็สามารถปรับ “ระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้” ให้มากขึ้น โดยอาจอยู่ในรูปของข้อความหรือคำบรรยายก็ได้ ตัวอย่างเช่น
   - บริษัทไม่ยอมรับถ้ามีโอกาสมากกว่า 10% ที่ผลประกอบการของบริษัทจะขาดทุนมากกว่า 10 ล้านบาท
   - บริษัทจะใช้นวัตกรรมใหม่เพื่อปรับปรุงการให้บริการลูกค้า ยกเว้นนวัตกรรมใหม่นั้นทำให้มีความเสี่ยงต่อการฝ่าฝืนกฎหมายและอาจทำให้ธุรกิจหยุดชะงักได้

4. ในการกำหนดระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ คณะกรรมการควรให้แนวทางที่ชัดเจนแก่ฝ่ายจัดการ ดังต่อไปนี้

- วิธีการที่องค์กรจะใช้กำหนด “ระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้”
- การพิจารณา “ระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้” ควรดูเรื่องที่จะช่วยเพิ่มคุณค่าให้องค์กรด้วย

5. คณะกรรมการและผู้บริหารพึงหารือกันเพื่อกำหนด “ระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้” ให้เชื่อมโยงกับวิสัยทัศน์ ค่านิยม และกลยุทธ์องค์กร โดยมีคำถามที่คณะกรรมการบริหารความเสี่ยงหยิบยกนำมาเป็นประเด็นในการหารือ เช่น
   - มีกิจกรรมใดบ้างที่มีความเสี่ยงเกิน “ระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้” และกระทบกับกลยุทธ์องค์กร
   - มีกิจกรรมใดบ้างที่องค์กรยังรับความเสี่ยงน้อยเกินกว่าที่จะทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ได้
   - มีส่วนใดของธุรกิจที่มีระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้มากกว่าหรือน้อยกว่าส่วนอื่นๆ
   - กลยุทธ์หรือวัตถุประสงค์ข้อใดบ้างที่สำคัญต่อความสำเร็จขององค์กร และมี “ระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้” ที่เหมาะสมหรือไม่
   - ระดับความเสี่ยงสำคัญขององค์กรปัจจุบันอยู่ในระดับใด (รุนแรง ปานกลาง หรือน้อย)
   - มีความเสี่ยงใดบ้างที่ควรกำหนด “ระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้”

<u>การกำหนดโครงสร้างการบริหารความเสี่ยง</u>

1. การกำหนดโครงสร้างการบริหารความเสี่ยงต้องสอดคล้องกับกลยุทธ์และวัตถุประสงค์ขององค์กร โดยต้องมอบหมายอำนาจหน้าที่และการรายงานให้ชัดเจน ทั้งระดับคณะกรรมการ ฝ่ายจัดการ และระดับต่างๆ พร้อมจัดสรรให้มีบุคลากร ทรัพยากร และงบประมาณอย่างเพียงพอสำหรับการปฏิบัติงาน

2. โครงสร้างการบริหารความเสี่ยงมีหลายรูปแบบ เช่น
   - โครงสร้างการบริหารความเสี่ยงแบบกระจาย จะทำให้เห็นความเสี่ยงหลายประเด็น แต่ไม่เน้นเรื่องใดเรื่องหนึ่ง
   - โครงสร้างการบริหารความเสี่ยงแบบรวมศูนย์ จะทำให้เห็นความเสี่ยงน้อยประเด็น แต่มุ่งเน้นความเสี่ยงสำคัญๆ ขององค์กร

<u>การสร้างวัฒนธรรมในการบริหารความเสี่ยง</u>

1. สนับสนุนการสร้างวัฒนธรรมในการบริหารความเสี่ยง โดยการให้แนวทางที่ชัดเจน (Tone from the Top) และทำให้ฝ่ายจัดการตระหนักและรับผิดชอบต่อการบริหารความเสี่ยงในส่วนงานของตน ซึ่งอาจทำได้โดยการเชื่อมโยงการบริหารความเสี่ยงกับเป้าหมายการปฏิบัติงาน รวมถึงการให้รางวัล / แรงจูงใจในการทำงาน โดยพิจารณาจากประสิทธิภาพในการจัดการความเสี่ยง

2. ในการประเมินวัฒนธรรมด้านการบริหารความเสี่ยง โดยอาจใช้คำถามดังต่อไปนี้
   - คณะกรรมการและผู้บริหารระดับสูงได้ให้แนวทางและสื่อสารความสำคัญของการบริหารความเสี่ยงหรือไม่
   - ฝ่ายจัดการเข้าใจหน้าที่และความรับผิดชอบต่อการบริหารความเสี่ยงหรือไม่
   - การอบรมและการประเมินผลงานของบุคลากรได้รับการพิจารณาร่วมกับผลสัมฤทธิ์ด้านการบริหารความเสี่ยงหรือไม่

- บุคลากรทุกระดับในองค์กรสามารถแสดงความเห็นในเชิงรุกและหารือกันอย่างเต็มที่ในเรื่องเกี่ยวกับความเสี่ยงหรือไม่

<u>การสื่อสารค่านิยมหลักด้านการบริหารความเสี่ยงขององค์กร</u>

1. ติดตามการสื่อสารเรื่องการบริหารความเสี่ยงไปยังผู้เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกบริษัท ให้มีประสิทธิภาพและถูกต้อง โดยเฉพาะเมื่อมีประเด็นที่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีความกังวลต่อความยั่งยืนของบริษัท

2. รับทราบรายงานผลการบริหารความเสี่ยงอย่างสม่ำเสมอ โดยข้อมูลที่ได้รับควรประกอบด้วยประเด็นสำคัญต่างๆ เช่น ความเสี่ยงที่สำคัญและวิธีที่ฝ่ายจัดการใช้เพื่อจัดการความเสี่ยงนั้นๆ ความเสี่ยงอุบัติใหม่ ผลการบริหารความเสี่ยงที่มีต่อกลยุทธ์และเป้าหมายการดำเนินงานเป็นต้น

<u>การพัฒนาบุคลากร</u>

1. สนับสนุนให้มีการจัดกิจกรรมพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความเข้าใจในด้านการประเมินความเสี่ยงและการกำหนดวิธีจัดการความเสี่ยง เพื่อที่จะได้นำองค์ความรู้ดังกล่าวไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มความสามารถ อันเป็นไปเพื่อให้บรรลุกลยุทธ์และวัตถุประสงค์ขององค์กร

2. คณะกรรมการควรให้แนวทางในการประเมินผลการทำงานและกำหนดแรงจูงใจทั้งที่เป็นตัวเงิน และมิใช่ตัวเงิน เช่น การเลื่อนตำแหน่ง การประกาศเกียรติคุณแก่บุคลากรที่ช่วยองค์กรบริหารความเสี่ยงจนสามารถบรรลุกลยุทธ์และวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

การบริหารความเสี่ยง

1. การบริหารความเสี่ยงเป็นความรับผิดชอบของบุคลากรในทุกระดับชั้น โดยต้องตระหนักถึงความเสี่ยงในการปฏิบัติงานทั้งในระดับสายงานของตนและระดับองค์กร รวมถึงให้ความสำคัญกับการบริหารความเสี่ยงต่างๆ ให้อยู่ในระดับที่เพียงพอและเหมาะสม โดยปฏิบัติตามระบบควบคุมภายในและจัดการความเสี่ยงตามแนวทางที่บริษัทกำหนด
2. ส่งเสริมและสนับสนุนให้ใช้การบริหารความเสี่ยงเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการที่สำคัญของบริษัท
3. ส่งเสริมการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยมาใช้ในกระบวนการการบริหารความเสี่ยงของบริษัท และสนับสนุนให้บุคลากรทุกระดับสามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลข่าวสารการบริหารความเสี่ยงได้อย่างทั่วถึง

แนวปฏิบัติเกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยง

1. การระบุความเสี่ยง

พนักงานในแต่ละสายงานหรือร่วมกันเพื่อระบุความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นต่อกระบวนการทำงานในสายงานของตน และนำเสนอความเสี่ยงดังกล่าวต่อฝ่ายจัดการเพื่อประเมินความเสี่ยงต่อไป ทั้งนี้ เพื่อให้มีการบริหารความเสี่ยงอย่างเป็นระบบ บริษัทจึงได้แบ่งความเสี่ยงออกเป็น 4 ประเภท ดังนี้

1.1 ความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ (Strategic Risk) คือ ความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดแผนกลยุทธ์ แผนการดำเนินงาน และการนำแผนดังกล่าวไปปฏิบัติอย่างไม่เหมาะสม และรวมไปถึงการเปลี่ยนแปลงจากปัจจัยภายในและภายนอก อันส่งผลกระทบต่อการกำหนดกลยุทธ์หรือการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์หลักและเป้าหมายของบริษัท

1.2 ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติการ (Operational Risk) คือ ความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานของแต่ละกระบวนการ หรือกิจกรรมภายในบริษัท รวมทั้งความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการข้อมูลด้านเทคโนโลยี สารสนเทศ และข้อมูลความรู้ต่างๆ ซึ่งความเสี่ยงด้านการปฏิบัติการอาจส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพของกระบวนการทำงานและการบรรลุวัตถุประสงค์หลักของบริษัทในภาพรวม

1.3 ความเสี่ยงด้านการเงิน (Financial Risk) คือ ความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการทางการเงิน โดยอาจเป็นความเสี่ยงที่เกิดจากปัจจัยภายใน เช่น การบริหารจัดการสภาพคล่องด้านเครดิต ด้านเงินลงทุน หรือจากปัจจัยภายนอก เช่น การเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ย อัตราแลกเปลี่ยน หรือความเสี่ยงที่คู่สัญญาไม่สามารถปฏิบัติตามภาระผูกพันที่ตกลงไว้ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อการดำรงอยู่หรือส่งผลให้เกิดความเสียหายต่อบริษัท

1.4 ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับ (Compliance Risk) คือ ความเสี่ยงที่เกิดจากการไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบและข้อบังคับที่เกี่ยวข้องของหน่วยงานกำกับดูแล เช่น สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ เป็นต้น รวมทั้งความเสี่ยงที่เกี่ยวกับกฎหมาย ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินธุรกิจของบริษัท ตลอดจนความเสี่ยงจากการที่ไม่สามารถปฏิบัติตามนโยบายและวิธีการปฏิบัติงานที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกำหนดขึ้น ซึ่งเมื่อมีความเสี่ยงด้านนี้เกิดขึ้นอาจส่งผลกระทบต่อชื่อเสียงและภาพลักษณ์ขององค์กรโดยรวม

2. การประเมินความเสี่ยง

กำหนดให้มีการประเมินผลการดำเนินธุรกิจและประเมินความเสี่ยงที่อาจส่งผลกระทบต่อบริษัท เป็นประจำอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง โดยฝ่ายจัดการจะทำการวิเคราะห์ความเสี่ยงด้านต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้น เพื่อเสนอให้คณะกรรมการบริหารความเสี่ยงและคณะกรรมการบริษัทรับทราบ และเสนอแนะวิธีการเพื่อขจัดความเสี่ยง หรือจำกัดความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้

ในขั้นตอนการประเมินความเสี่ยง บุคลากรที่เกี่ยวข้องจะต้องพิจารณาโอกาส สาเหตุ และผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากความเสี่ยงนั้นๆ และประเมินว่าความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นมีความรุนแรงอยู่ในระดับใดเพื่อนำมาจัดลำดับความสำคัญ ซึ่งหากกรณีความเสี่ยงนั้นสูงกว่าระดับที่ยอมรับได้ก็จะต้องนำกระบวนการบริหารความเสี่ยงเข้ามาจัดการต่อไป

3. การจัดการความเสี่ยง

กำหนดแผนจัดการความเสี่ยงจะต้องนำเสนอแผนจัดการความเสี่ยงที่จะดำเนินการต่อที่ประชุมคณะ บริหารความเสี่ยงและ/หรือคณะกรรมการบริษัทโดยพิจารณาจากอำนาจอนุมัติดำเนินการ และขออนุมัติการจัดสรรทรัพยากรที่จำเป็นต้องใช้ในการดำเนินการ ซึ่งการจัดสรรทรัพยากรดังกล่าวจะต้องไม่กระทบต่อการดำเนินธุรกิจของบริษัท โดยยังคงสามารถดำเนินธุรกิจเพื่อบรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่วางไว้ ทั้งนี้ ต้องคำนึงถึงต้นทุนที่เกิดขึ้นเปรียบเทียบกับประโยชน์ที่จะได้รับ รวมถึงข้อกฎหมายและข้อกำหนดอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องด้วย

4. การติดตามและประเมินผลการจัดการความเสี่ยง

กำหนดให้ในแต่ละสายงานจะต้องจัดทำรายงานเพื่อจัดทำตัวชี้วัดพร้อมเกณฑ์ในการบ่งชี้ว่าสายงานดังกล่าวได้รับหรืออาจได้รับผลกระทบจากความเสี่ยงสูงกว่าเกณฑ์ที่ได้ระบุไว้หรือไม่ เพื่อให้การบริหารความเสี่ยงมีประสิทธิภาพอยู่เสมอ โดยหากกรณีที่ตัวชี้วัดถึงเกณฑ์ที่กำหนดสายงานที่เป็นเจ้าของความเสี่ยงนั้นมีหน้าที่ต้องรายงานต่อฝ่ายจัดการเพื่อจัดการกับความเสี่ยงดังกล่าวในทันที

ฝ่ายจัดการจะต้องรายงานการประเมินการบริหารความเสี่ยงต่อคณะกรรมการบริหารความเสี่ยงและคณะกรรมการบริษัท ทุกไตรมาสเป็นอย่างน้อย โดยให้คณะกรรมการบริหารความเสี่ยงมีหน้าที่ประเมินความน่าเชื่อถือโดยรวมของกระบวนการจัดการความเสี่ยงของบริษัททุกปี

5. ข้อมูลและการติดต่อสื่อสาร

กำหนดให้มีการสื่อสารและระบบสารสนเทศเพื่อให้บุคลากรทุกคนในบริษัท ไม่ว่าจะเป็นผู้บริหารหรือพนักงานเข้าใจกระบวนการและบทบาทหน้าที่ของตนเกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยง รวมถึงเป็นการรายงานการบริหารจัดการความเสี่ยงให้บุคลากรดังกล่าวทราบถึงความเสี่ยงที่เกิดขึ้น ตลอดจนผลของการบริหารจัดการความเสี่ยงเหล่านั้น ทั้งนี้ จะต้องจัดให้มีการสื่อสารข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการบริหารความเสี่ยงทั้งจากภายในและภายนอกบริษัท และสาระความรู้เกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยงอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้บุคลากรในบริษัทได้รับข้อมูลที่เป็นปัจจุบัน

6. การทบทวนนโยบาย

คณะกรรมการตรวจสอบจะต้องทบทวนนโยบายเป็นประจำทุกปี ทั้งนี้ จะต้องมีการดำเนินการตรวจสอบประสิทธิภาพและประสิทธิผลเพื่อให้ข้อเสนอแนะต่อคณะกรรมการบริษัท เพื่อพิจารณาอนุมัติในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลง

นโยบายนี้ได้รับอนุมัติจากที่ประชุมคณะกรรมการบริษัท ครั้งที่ 2/2568 เมื่อวันที่ 15 พฤษภาคม 2568

ลงชื่อ .....
(ผศ.ดร.ศิริเดช คำสุพรหม)
ประธานคณะกรรมการบริหารความเสี่ยงและการลงทุน

ลงชื่อ .....
(ผศ.ดร.พัทธนันท์ เพชรเชิดชู)
ประธานกรรมการบริษัท

ตารางและประวัติการทบทวน

ลำดับ	ครั้งที่ทบทวน	วันที่ทบทวน	เนื้อหาที่ทบทวน/แก้ไข	วันที่อนุมัติ	หมายเหตุ
1		24.02.2566	อนุมัติใช้งานครั้งแรก	27.02.2566	อนุมัติในที่ประชุมคณะกรรมการบริษัท ครั้งที่ 1/2566
2	1	22.02.2567	ทบทวน และปรับปรุงข้อมูลบริษัท	23.02.2567	อนุมัติในที่ประชุมคณะกรรมการบริษัท ครั้งที่ 2/2567
3	2	25.02.2568	ทบทวน และปรับปรุงข้อมูลบริษัท	15.05.2568	อนุมัติในที่ประชุมคณะกรรมการบริษัท ครั้งที่ 2/2568